

[Hans Hansen (Rørby).]

holdelsesudgifter. Resultatet af dette lovforslags ophøjelse til lov vil jo blive, hvis der ikke sker en ændring her, at vedligeholdelse bliver vanskeligere end hidtil, fordi det bliver umuligt at træffe private overenskomster.

Jeg håber, det skal lykkes i udvalget at råde bod på hele dette ulykkelige forhold. Jeg tror, at hvis der ikke sker en ændring eller skabes mulighed for frivillige aftaler, vil ingen udlejer overhovedet foretage istandsættelser uden efter en almindelig offentlig synsforretning, thi han kan risikere, at et huslejenævn underkender en aftale, og at han derefter kommer til at betale hele udgiften. Det kan derfor antages, at udlejeren vil foretrække på forhånd at lade nævnet træffe afgørelse med hensyn til, hvorvidt der bør foretages istandsættelser.

Opgaven at råde bod på bolignøden er stor og alvorlig, og jeg tror, alle er enige med ministeren i, at denne opgave skal løses. Det eneste middel til løsning af opgaven er fremskaffelse af flere lejligheder, men det kan det foreliggende lovforslag jo ikke bevirke. Tværtimod synes jeg, at lovforslaget rummer en fare, for hvis man fastholder hele denne stive form: at der ikke må indgås frivillige aftaler, er der en risiko for, at bestående lejligheder forringes, således at lejlighedernes antal nedsættes. Derfor tror jeg, at man må prøve på at finde en fornuftig form for en udvidelse her. Men her spiller jo det ulykkelige forhold ind med de nybyggede ejendomme, hvor der betales huslejer, der er så høje, at de slet ikke står i rimeligt forhold til dem, der betales i de ældre ejendomme. Hvordan dette skal ordnes i fremtiden, er endnu et åbent spørgsmål, som det foreliggende lovforslag slet ikke kan klare; det kan som sagt kun løses ved, at der bygges huse.

Vi vil fra vor side afvente, hvordan lovforslaget kommer til at se ud, når det kommer tilbage fra den behandling, det skal gennemgå i udvalget. Vi er ligeså velvilligt indstillede overfor løsningen af dette alvorlige problem som hidtil. Jeg håber, det skal lykkes at føre sagen videre frem og komme ud over det døde punkt, som man ikke kom over i det udvalg, der har behandlet sagen.

Boye Meyer: På mit partis vegne skal jeg fremsætte nogle bemærkninger i anledning af det påny fremsatte forslag til lov om leje.

Lovforslaget er jo så godt som enslydende med det lovforslag, den højtærede bolig-

minister fremsatte her i tinget den 3. december i fjor, idet der kun er foretaget de ændringer, som dels er en følge af de siden den første fremsættelse gennemførte ændringer i leje- og boliganvisningsloven, dels er nødvendiggjort ved lovforslagets genfremsættelse i denne rigsdagssamling.

Lad mig sige så meget med det samme, at da der ingen ændringer er sket i lovforslaget udover en enkelt, vil man kunne forstå, at også vor stilling til lovforslaget er den samme som ved første behandling i forrige rigsdagssamling, og at derfor de samme betragtninger, som fremsattes dengang fra vor side, vedvarende gør sig gældende. Også jeg har, som den ærede ordfører for det radikale parti, fru Kirsten Gloerfeldt-Tarp, undret mig over, at lovforslaget er fremsat i sin oprindelige skikkelse med de få omtalte ændringer, netop på baggrund af den tilsyneladende fordragelighedens ånd, som åbenbart har været tilstede i det udvalg, der har beskæftiget sig med udarbejdelsen af normalkontrakterne, men det er jo naturligvis noget, som vi kun kan tage til efterretning.

Imidlertid er der siden lovforslagets fremsættelse i fjor i flere henseender sket væsentlige ændringer indenfor forskellige forhold, der har tilknytning til huslejelovgivningen. Hertil kommer så den den 18. september indtrådte devaluering, der selvsagt ikke vil undlade at gøre sin virkning gældende på forskellige områder og skabe nye problemer. Jeg skal som sagt ikke gentage de betragtninger, jeg fremførte sidste gang, vi drøftede sagen i dette høje ting, men vil dog gerne gøre enkelte supplerende bemærkninger.

Det er min opfattelse, at der i det udvalg, som nu skal genoptage arbejdet, er visse muligheder tilstede for at nå frem til en forhøjelse af huslejen i de ejendomme, der er opført før 1939, og som nu falder ind under huslejestoppet. Lovforslaget har hidtil kategorisk afvist noget sådant, men jeg har indtrykket af, at modstanden mod husleje-forhøjelsen er blevet en del svækket. Det har vist sig, at også de sociale boligselskaber giver underskud, eller i alt fald har vanskeligheder ved at klare sig på grund af de lave lejeniveauer, der naturligvis lige såvel rammer dem som den private grundejer. Det gælder jo begge disse kategorier, at hvis de ikke har økonomisk basis til anvendelse af et større beløb til driftsomkostninger — og at disse er steget betydeligt, vil vel ingen afvise —, så er de afskåret fra at foretage en normal vedligeholdelse. En medvirkende årsag til en forhøjelse af huslejen vil det også være, at lejeniveauet i de